

Arrest

nr. 187 801 van 31 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 19 december 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 oktober 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 20 juni 2012 toe op het Belgische grondgebied en diende op 21 juni 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 14 mei 2014 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest van 28 oktober 2014 eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker (RvV 28 oktober 2014, nr. 132 328).

1.3. De gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 16 mei 2014 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}).

1.4. Verzoeker diende op 5 november 2014 bij de gemeente Bonheiden een aanvraag in om toelating tot verblijf.

1.5. Verzoeker diende op 17 november 2014 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.6. Verzoeker diende op 19 november 2014 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) nam op 8 januari 2015 de beslissing waarbij de in punt 1.6. vermelde aanvraag onvankelijk werd verklaard.

1.8. Op 16 maart 2015 nam de burgemeester van de gemeente Bonheiden de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter).

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 9 juli 2015 de beslissing waarbij verzoeker werd toegelaten tot tijdelijk verblijf van één jaar vanaf de afgifte van de nodige documenten en dit in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker werd op 4 augustus 2015 in het bezit gesteld van een A-kaart.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 18 augustus 2015 de beslissing waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag zonder voorwerp werd verklaard omwille van het feit dat verzoeker op 4 augustus 2015 in het bezit werd gesteld van een A-kaart.

1.11. Verzoeker diende op 14 juli 2016 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.12. De A-kaart van verzoeker kwam te vervallen op 24 juli 2016.

1.13. Verzoeker diende op 27 september 2016 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.14. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 28 oktober 2016 de beslissing waarbij de in punt 1.11. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 18 november 2016 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.07.2016 werd ingediend door :

K.(...), A.(...) I.(...) (...)

nationaliteit: Eritrea

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

ook gekend als A.(...) J.(...) I.(...), geboren op (...) te (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige

motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene legt een kopie van zijn identiteitskaart voor vreemdelingen voor. Echter dit document is geen document zoals omschreven in de omzendbrief van 21.06.07. De omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. De identiteitskaart voor vreemdelingen betreft een verblijfsdocument, m.a.w. de erkenning van de administratie dat betrokkene het recht heeft om op het Belgisch grondgebied te verblijven. Dit document heeft niet tot gevolg de identiteit van betrokkene vast te stellen. Het document bewijst slechts dat een persoon, met de erop vermelde identiteit, het recht had om op het Belgisch grondgebied te verblijven (CCE, arrêt 76.060, 28.02.2012). Het door betrokkene voorgelegde stuk met name zijn geboorteakte kan niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde" (RVV nr. 11.335 van 19.05.08).

*De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag is dus niet vervuld.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel van zijn synthesememorie voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van "(...) artikel M2, C1 b) van de Omzendbrief van 21 juni 2007 (...)." Verzoeker stelt daarbij als volgt:

"(...)

Dat in de bestreden beslissing wordt beweerd dat verzoekers regularisatie-aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk zou zijn omdat de aanvraag niet gepaard ging met een kopie van zijn identiteitskaart. In artikel 9bis van de Vreemdelingenwet staat echter vermeld dat het om een identiteitsdocument' moet gaan, er staat nergens vermeld dat het specifiek om een identiteitskaart moet gaan.

Dat verzoeker zijn geboorteakte kan neerleggen in combinatie met zijn Belgische verblijfstitel. Er wordt onvoldoende onderzocht of deze combinatie kan beschouwd worden als een 'identiteitsdocument' in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Volgens het RW-arrest met nummer 89 864 van 16 oktober 2012 is het nochtans de taak van de Dienst Vreemdelingenzaken om de onderlinge samenhang van alle ingediende identiteitsdocumenten te beoordelen en te motiveren waarom er ernstige twijfels bestaan over de voorgehouden nationaliteit.

Dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet overigens ook volgende bepaling bevat:

"De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont."

Dat verzoeker zijn geboorteakte neerlegt die bewijst dat hij niet in Eritrea, maar in Soedan geboren werd. Dit komt omdat zijn ouders naar buurland Soedan waren gevlucht omwille van de onafhankelijkheidsoorlog met Ethiopië, die in verzoekers geboortear 1988 nog steeds aan de gang was. Hierdoor is het voor hem onmogelijk om vanuit Beige aan een identiteitsdocument te geraken aangezien zijn geboorteplaats niet overeenkomt met zijn nationaliteit, en de Eritrese ambassade in Brussel hem om deze reden geen identiteitsdocument kan verschaffen.

Dat de bestreden beslissing wel degelijk artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en artikel M2, CI b) van de Omzendbrief van 21 juni 2007 schendt.

(...)"

Verzoeker verwijst in zijn synthesememorie naar het arrest van de Raad met nummer 89 864 van 16 oktober 2012, dat hij als bijlage 2 bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd.

3.2. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1

In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
 - de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.*
- (...)”*

In de motivering van de bestreden beslissing wordt eveneens verwezen naar de bepalingen onder punt II.C.1.b) van de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (B.S. 4 juli 2007) (hierna: de omzendbrief van 21 juni 2007), die verzoeker tevens geschonden acht in zijn synthesesmemorie. In deze omzendbrief wordt uitgelegd wat als een identiteitsdocument kan worden beschouwd in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet:

“b) Identiteitsdocument of vrijstelling

Het nieuwe artikel 9bis stelt als algemene regel dat de vreemdeling dient te beschikken over een identiteitsdocument. In dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. (5) Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog steeds geldig zijn.

(...)”

Een kopie van het identiteitsdocument, of de motivering waarom de betrokkene in voorkomend geval zou vrijgesteld zijn van deze verplichting, dient opgenomen te zijn in de verblijfsaanvraag.”

3.3. Blijkens het administratief dossier voegde verzoeker aan zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 14 juli 2016 (zie punt 1.11.) een afschrift toe van zijn Belgische verblijfskaart en een afschrift van zijn Soedanese geboorteakte. In zijn aanvraag stelde hij aangaande “1. De identiteit van alle personen van je gezin voor wie je de regularisatie vraagt.” het volgende:

“Verzoeker voegt aan dit verzoekschrift een kopie toe van zijn tijdelijke verblijfskaart in België (stuk 1 in bijlage), evenals zijn Soedanese geboorteakte (stuk 2 in bijlage). (...)”

3.4. De gemachtigde van de staatssecretaris verklaarde de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wegens het gebrek aan een bewijs van identiteit omdat noch de voorgelegde identiteitskaart voor vreemdelingen, noch de geboorteakte van verzoeker als een identiteitsdocument kunnen worden aanvaard.

3.5. Verzoeker stelt dat artikel 9bis van de vreemdelingenwet aangeeft dat een identiteitsdocument dient te worden voorgelegd en dat er in deze bepaling niet gesproken wordt over een identiteitskaart. Verzoeker wijst er op dat hij zijn geboorteakte en zijn Belgische verblijfstitel heeft overgemaakt en meent dat er onvoldoende werd onderzocht of de combinatie van beide documenten kan worden beschouwd als een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, waarbij hij verwijst naar een arrest van de Raad waaruit zou blijken dat “(...) het nochtans de taak [is] van de Dienst Vreemdelingenzaken om de onderlinge samenhang van alle ingediende identiteitsdocumenten te beoordelen en te motiveren waarom er ernstige twijfels bestaan over de voorgehouden nationaliteit. (...)”

3.6. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet en de omzendbrief 21 juni 2007 geven duidelijk aan welke stukken in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet als een “identiteitsdocument” kunnen worden aanzien. Uit de omzendbrief van 21 juni 2007 blijkt dat enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard kunnen worden. Zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, vormt de Belgische verblijfskaart van verzoeker geen bewijs van identiteit maar enkel het bewijs van het feit dat verzoeker in België mocht verblijven. Ook de voorgelegde geboorteakte kan niet worden aanvaard,

aangezien zulks een akte niet vergezeld gaat van een foto en niet toelaat om de drager van het stuk te verbinden aan de persoon die het voorlegt, zoals ook in de bestreden beslissing wordt verduidelijkt. Nu geen van beide stukken als een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kunnen worden beschouwd, ziet de Raad niet in hoe een onderzoek van de gemachtigde van de staatssecretaris naar de combinatie van de voorgelegde documenten tot een andere conclusie had kunnen leiden.

3.7. Waar verzoeker verwijst naar het arrest van de Raad met nummer 89 864 van 16 oktober 2012, dient er op te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien betrof de bestreden beslissing in het aangehaalde arrest een beslissing aangaande artikel 9ter van de vreemdelingenwet waarbij wel een (oude) identiteitskaart werd voorgelegd, terwijl het *in casu* gaat over een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, waarbij enkel een verblijfskaart en een geboorteakte werden voorgelegd. De verwijzing naar het eerdere arrest van de Raad noopt bijgevolg niet tot een andere beoordeling van de situatie van verzoeker.

3.8. Wat het tweede middelonderdeel uit de synthesesamenvatting betreft, waarin verzoeker wijst op de bepaling van artikel 9bis van de vreemdelingenwet die voorschrijft dat de voorwaarde om over een identiteitsdocument te beschikken niet van toepassing is op de vreemdeling “(...) die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonde (...)”, wijst de Raad erop dat verzoeker dit middelonderdeel niet heeft aangevoerd in zijn gedinginleidend verzoekschrift. Een synthesesamenvatting dient conform artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet een samenvatting te zijn van de middelen die worden aangevoerd in het verzoekschrift, waardoor het betoog van verzoeker over de onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument in België te verwerven een uitbreiding vormt van zijn oorspronkelijke middelen waarmee derhalve geen rekening kan worden gehouden. Verzoeker toont niet aan dat hij dit middelonderdeel niet kon inroepen in zijn verzoekschrift en dit middelonderdeel is in die zin dan ook niet ontvankelijk. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de onmogelijkheid om een identiteitsdocument te verwerven in België moet worden aangetoond in de aanvraag om machtiging tot verblijf, waar verzoeker blijkens de gegevens van het administratief dossier in gebreke bleef.

3.9. Er werd geen schending aangetoond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, noch van de omzendbrief van 21 juni 2007.

Het aangevoerde middel is, voor zover de erin aangevoerde onderdelen op ontvankelijke wijze werden aangevoerd, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPE,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPE

F. TAMBORIEN